

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

Leto XXI; številka 480 datum 2. 4. 2017

12. radijski misijon na Radiu Ognjišče „Poslal me je, da oznanim blagovest ubogim“

Radijski misijon bo od 2. do 8. aprila 2017.

Vodili ga bodo **lazaristi ob 400. letnici vincencijanske karizme.**

Vsak dan bosta misijonska govora ob 10.15 in 17.00. Ponovitev bo vsak večer med 21. in 23. uro. Posnetki bodo na voljo tudi v radijskem arhivu na spletni strani Radia Ognjišče. Misijonski govor bo tudi od ponedeljka do petka med sveto mašo ob 19.00, ki jo bomo prenašali iz cerkve Marijinega oznanjenja v Ljubljani. Vsak večer ob 20.00 bo molitev rožnega venca, ki jo bomo prenašali iz kapel sester Hčera krščanske ljubezni in Marijinih sester čudodelne svetinje. V času radijskega misijona je petek, 7. aprila, načrtovan kot **SPOVEDNI DAN**. *Radio Ognjišče, Franci Trstenjak*

P. S.: V teh dneh bo v župniji spoved veroučencev 2. in 3. triade.

Ravno tako bo tudi spoved ostarelih, bolnikov in invalidov na domu. Vabljeni!

Pon., 3. 4. Rihard	Ob 19. uri za + Alojzijo Ladinek
Tor., 4. 4. Izidor Seviljski	Ob 18. uri v Radljah ob Dravi ... Ob 19. uri za vse + v družini Hudernik - Baronove
Sre., 5. 4. Vincencij Ferrer	Doma ne bo daritve – sv. maše!
Čet., 6. 4. Irenej iz Srema	Prvi četrtek - ob 19. uri za nove duhovniške, redovniške in misijonske poklice
Pet., 7. 4. Janez Krstnik de la Salle	SPOVEDNI DAN ... v župnijski cerkvi sv. Mihaela v Radljah ob Dravi bo priložnost za sveto spoved »od jutra do večera«. <u>Vabljeni!</u> Ob 9. uri v Domu Hmelina spoved, sveta maša in obisk po sobah Prvi petek - ob 19. uri Križev pot oblikujejo člani ŽPS-ta – nato daritev za + Franca Iršiča, obl. in sorodnike
Sob., 8. 4. Maksim in Timotej	Ob 9. uri otroško – mladinska delavnica »PEGL«. <u>Vabljeni!</u> Prva sobota - ob 17. uri v Josipdolu za + Srečka ter Jožefo in Jožeta Slemenjaka Ob 19. uri za + Marijo Hrastnik, obl. in Jožefa ter 3 brate in sorodnike

VELIKI TEDEN ... Jezusa na križu zasmehujejo in sramotijo

V zadnjem dramatičnem višku Markovega evangelija pred zemeljskim koncem srečamo tri vrste zasramovalcev. **Prvi so tisti, ki gredo mimo**. Ti Jezusa zasmehujejo zaradi šibkosti in nemoči, ki jo izkazuje. Ta nemoč v njihovih očeh povsem diskvalificira njegovo božanskost. Goljuf je in to sam na veliko dokazuje. Izzivajo ga, naj »stopi s križa«, če je res to, za kar se izdaja. **Druga skupina zasmehovalcev in sramotilcev so člani velikega zbora, duhovniki, pismouki in starešine**. Svoj posmeh izrekajo iz Knjige modrosti, ki v 2. poglavju govori o »pravičnem revežu«, ki se imenuje Božji sin in je zaradi svoje šibkosti v spotiko mnogim. Tudi njim: »Zatrimo pravičnega reveža (...) Zalezujmo pravičnega (...), ker nasprotuje našim delom (...) Usti se, da pozna Boga, in se ima za Gospodovega služabnika. (...) Postal je živa graja našega mišljenja. Že pogled nanj nam je težak, ker njegovo življenje ni podobno življenju drugih, ker so njegova pota drugačna. (...) S sramotenjem in mučenjem ga preizkusimo, da bomo spoznali njegovo dobroto (...). Na sramotno smrt ga obsodimo ...« (Mdr 2,10-20). Zasmehovalci duhovniške kaste s sklicevanjem na Knjigo modrosti priznavajo, ne da bi se tega zavedali, da je Jezus resnično tisti, o katerem govori Knjiga modrosti, saj bi sicer odlomka o pravičnem v tej zvezi sploh ne omenjali. **Temu zasmehovanju se na koncu pridružita še oba soobsojenca in sokrižanca**. Vendar ne enako. Eden od njiju dojame razliko. Zave se, da križa ne dobivajo in ne sprejemajo na enak način in iz istih razlogov. Pravzaprav je **skesani razbojnik prvi, ki stvari jasno dojame in postane zato napovedovalec našega upanja, neka oblika tolažeče gotovosti za vse nas**. Kaj pravzaprav dojame skesani razbojnik? Tega ne vemo. Kar lahko sklepamo, pa po mojem mnenju kaže, da se **s perspektive križa razodene, da bi ljudje hoteli, da bi bil Bog (Jezus) »kakor mi«, gre pa za to, da bi bili »mi kakor On«** (da bi križ sprejeli, čeprav se temu upira vse naše bitje). »Skrivnost«, na katero trčimo tu, je velika in je z besedami nikakor ni lahko obravnavati, saj omogoča zgolj približke. Ti pa so kljub vsemu lahko koristni, na neki način kažipoti. Enega od njih sem zasledil v znamenitem delu Pravovernost G. K. Chestertona: **»Da je dober človek lahko potisnjen ob zid, ni nič novega; da pa je bil Bog potisnjen ob zid, s tem pa se bodo na veke ponašali vsi uporniki. Krščanstvo je edino verstvo na zemlji, ki je zaslutilo, da vsemogočnost ni dovolj za Božjo popolnost. (...) Med vsemi verstvi je samo krščanstvo Stvarnikovim krepostim dodalo pogum. Edini pogum, ki je vreden tega imena, mora namreč nujno pomeniti, da gre duša čez prelomnico – pa se ne zlomi.«** Telo in duša morata preko prelomnice križa (**saj smo Bogu**, kot piše na eni od kartuzijskih celic v Pleteljah, **»z vsakim dnem bliže«**), Jezusovo jemanje križa »na svoje rame« pa nam pove, da se **na drugi strani prelomnice telo in duša ne zlomita in ne propadeta. Križ torej, čeprav je neizbežen, ni strup, ampak protistrup. Če želi nekdo dokazati, da voda v kozarcu ni zastrupljena, pravi v radijskem misijonu Raniero Cantalamessa, je najboljši način ta, da jo sam poizkusi. Jezus je to napravil s križem in dokazal, da križ ni strup. Zato »vzeti vsak dan križ na svoje rame«, »vztrajati pod njim kljub neznosni pezi«, »ne zapustiti križa« ni scandalon, kot bi se temu reklo po človeško, ampak napoved prelomnice in nezlomljeni prevoj na drugo stran, na kateri se »življenje spremeni, ne pa uniči«.** slikar in filozof Jožef Muhovič

<p>Ned., 9. 4. 6. POSTNA, CVETNA NEDELJA</p> <p>NEDELJA GOSPODOVEGA TRPLJENJA</p> <p><i>Blagoslov zelenja, »peglov«</i></p>	<p>Cvetna nedelja predstavi Jezusa v procesiji; enkrat, <i>ko prihaja v Jeruzalem, in enkrat, ko ga procesija vodi ven iz mesta.</i> <i>Ob prihodu ga blagrujejo, ob izhodu ga zaničujejo. V prvi procesiji ljudje polagajo pred njega oblačila, ob drugi, mu njegova oblačila odvzamejo.</i> <i>V mestu je Jezus deležen dvojne obsodbe:</i> <i>najprej ga obsodijo verske oblasti, potem še politične.</i> <i>To je dvojna oblika odgovorov, ki jih svet daje Bogu.</i> <i><u>V tej množici smo mi: so trenutki,</u></i> ko Gospoda sprejemamo z vso prijaznostjo in navdušenjem, drugič ga nasilno vržemo iz našega življenja.</p> <hr/> <p>Ob 8. uri pri sv. Lenartu blagoslov zelenja, procesija v župnijsko cerkev in nato daritev za + Daniela Frica ter žive in + sorodnike Ob 10. 30 na Sv. Antonu za + Marijo Ričnik in vse + na Plužnikarjevem</p>
---	--

S Cvetno nedeljo smo vstopili v Veliki teden. Pred nami so najpretnesiljivejši trenutki cerkvenega leta. Lahko bi rekli, da vstopamo v dneve, ko se je zdelo, da zlo zmaga. V tem tednu so pred nami izdajstvo, nasilje, zasliševanje, sodna farsa, mučenje, trpinčenje, smrt ... Kako domače. Kot da od teh dogodkov ni minilo že 2000 let. A to ni konec! **Kot nas cvetnonedeljski »pegli« spominjajo, da zelenje nosi v sebi življenje, tako se bo Kalvarija smrti spremenila v triumf življenja.** Seveda za tiste, ki verujejo, da je Kristus moral pretrpeti sramotno smrt, da bi po treh dneh vstal od mrtvih. **Dobro se pripravimo na trenutke, ki nas bodo krepili vse leto!**

VELIKONOČNE POČITNICE: od 10. aprila. do 2. maja 2017

<p>Pon., 10. 4. PONEDELJEK VEL. TEDNA</p>	<p>Začetek tridnevnic – duhovne priprave na prejem svetega obhajila</p> <hr/> <p>Ob 19. uri za + Jožico Turičnik in starše ter vse + na Urhovem</p>
<p>Tor., 11. 4. TOREK VEL. TEDNA</p>	<p>Ob 19. uri za + starše Pušnik, sestro Anico in moža Silva ter Anito</p>
<p>Sre., 12. 4. SREDA VEL. TEDNA</p>	<p>Ob 18. uri prva sveta spoved prvoobhajancev Ob 19. uri Cito Hölzl</p>
<p>Čet., 13. 4. VELIKI ČETRTEK</p> <p><i>Začetek devetdnevnic – duhovne priprave na prejem svete birme</i></p>	<p>Na veliki četrtek je Jezus pri zadnji večerji postavil zakrament svete evharistije, največji čudež, s katerim je med nami vedno navzoč in nam daje moč za življenje. Preden pa je to storil, je svojim učencem umil noge, s čimer je pokazal svojo ponižnost. Velika naloga za nas, saj je v tem svetu prava ponižnost zelo malo cenjena. <u>Kako pa ti, draga sestra, dragi brat, služiš ljudem okrog sebe?</u> V teh dneh nas Jezus še posebej vabi, da po njegovem zgledu v svojem življenju naredimo katero od temeljnih sprememb.</p> <hr/> <p>Ob 16. uri na Sv. Antonu za + Branka Repnika Ob 19. uri predstavitev prvoobhajancev in njihovih staršev nato daritev za + Elizabeto in Franca Petruna med daritvijo – sv. mašo obred umivanja nog</p>

<p> Veliki petek Gospodovega trpljenja </p> <p> Ob 18. uri Križev pot – od cerkve sv. Lenarta v župnijsko cerkev </p> <p> Ob 19. uri opravilo v čast Gospodovemu trpljenju </p> <p> Molitev pri Božjem grobu </p>	<p> V boksu pravijo, da nekateri boksarji lahko zadajo »smrtni udarec«, da torej lahko s prav namerjeno pestjo ubijajo. V enem samem zamahu je združena tako silna moč, da uniči nasprotnika. Seveda si fer boksarji maksimalno želijo nasprotnikov knockout; vendar se je že zgodilo, da je boksarja v ringu nasprotnikov udarec s pestjo tudi ubil. </p> <p> Ko je Bog postal človek, da bi nam dokazal svojo brezmejno ljubezen, se je zlo odločilo za smrtni udarec. Bilo je, kakor da bi vsa hudobija in vse zlo tega sveta zdvijala nad Jezusom. V njegovem trpljenju se je nakopičila vsa tema, ki jo je povzročil hudič, oče laži in ubijalec od začetka: fanatizem, sovraštvo, laž, krivo pričevanje, cinizem, oblastiteljnost, grobost, trpinčenje, strahopetnost, podlost, izdajstvo, molčanje in kričanje. Bilo je, kakor da bi se vse zlo na svetu združilo, da bi ljubezni zadalo smrtni udarec. </p> <p> <u>In kaj je storil Jezus?</u> Ni dvignil roke. Ni udaril nazaj. Ni se branil. Pred Pilatom je molčal. Vzel je križ nase. Dopustil je, da se je nad njim zdvijala vsa moč greha. Umril je, da bi svetu podelil nov začetek. </p> <p> Daroval je svoje življenje – tudi zate in zame! </p>
<p> Velika sobota Molitev pri Božjem grobu </p> <p> Ob 7. uri blagoslov ognja </p> <p> Ob 9. uri na Sv. Antonu blagoslov ognja in velikonočnih jedil </p> <p> Blagoslov velikonočnih jedil v ribniški župniji </p> <p> ob 10. in 15. uri v župnijski cerkvi ob 11. uri pri Mariji in ob 12. uri v Josipdolu </p>	<p> Velika noč ni praznik. Velika noč je kruta zgodba, kruta kot vsakdanjik vsakega od nas. Velika noč je namreč boj. Brutalni boj med smrtjo in življenjem. Boj, v katerem je smrt premočna nasprotnica. Močnejša je od življenja, zmaguje – če ni ljubezni. Ljubezen, s katero je Jezus stopil v ta človeški boj slehernega dne, je namreč edina sila, ki lahko premaguje smrt – in edina, ki lahko ta neprestani in srditi boj tudi dokončno dobi. Naj gre za katerokoli življenjsko situacijo že, je tako. Vstali Jezus je dokaz tega. V boj s smrtjo je šel, boril se je, trpel in umrl, a ker je umrl iz ljubezni, zdaj živi. Ima rane, toda On živi. In živi vsakdo in samo tisti, ki v ta boj vstopi z Njim, z evangelijem, z ljubeznijo. Naše življenje je velika noč. Je boj, ki ga brez ljubezni ne moremo dobiti. Ne slepimo se. Življenje je boj, v katerem bomo umrli. In kjer ni ljubezni, bo zmagala smrt. Kjer ni ljubezni, bomo vsi izgubili. Če v našem življenju ni prostora za odpuščanje, kjer sta greh in žalitev, če sovraštva ne vračamo z dobroto, če razočaranju ne dajemo upanja, če nimamo zaupanja v končno zmago dobrote in lepote v vsem, kar živimo, potem v nas ni in ne bo življenja. Samo smrt. Kjer pa je ljubezen, bo smrt postala življenje. Umrli bomo, izgubili bomo, poraženi bomo, a bomo živeli. V ljudeh, ki jim bomo podarili ljubezen, in v Bogu. To je ta prečudni in prelepi dvoboj, v katerem je smrt dokončno poražena. Ljubezen namreč premaga smrt tako, da umre za nekoga. In to je življenje: smrt iz ljubezni. </p>

	<p style="text-align: center;">VELIKONOČNA VIGILIJA Ob 16. uri na Sv. Antonu za + Amalijo Petrun Ob 19. uri starše Hrastnik ter 4 brate in sestro</p>
<p>Ned., 16. 4. VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA</p> <p>Ob 8. uri VSTAJENJSKA, VELIKONOČNA, PROCESIJA <i>nato daritev</i> za + Milana Lesjaka in Antona Ladinika ter Justino in Jožefa Vajsa</p> <p>Ob 10. 30 na Sv. Antonu za + Antonijo Žebrek</p>	<p><i>Velika noč se dogaja v grobu. V človeškem grobu. V mojem, v tvojem grobu. Na kraju moje žalosti, mojih razočaranj, grehov, krivic, porazov, krivd, na kraju obupa, na kraju trpljenja in osamljenosti, na kraju temačnosti in zatohlosti mojega življenja. Tam, samo tam. Zato mora vsak, ki hoče doživeti veliko noč, najprej stopiti v grob. V svoj grob, v človeški grob, v vse mrtvo svojega življenja, in vanj položiti Jezusa. Pustiti mu mora vanj. Priznati svoj grob. Kajti Bog potrebuje moj grob, Bog potrebuje moje smrti, da bi me rešil. Potrebuje moj grob, ker je moj grob potreben za njegovo ljubezen. Ker ljubezen vedno potrebuje grob, potrebuje temo in greh, da nastane – kakor luč potrebuje temo. Zato Bog potrebuje moj grob. Ker samo tam človek zares začuti ljubezen, vrednost, dragocenost: ko ga ima nekdo rad kljub vsemu temu. In on hoče prebivati tam, da bi jaz začutil, da me prav tam, na sredi mojih največjih grdobj, on ljubi. Hotel je biti in me imeti rad v mojem grehu, ker me samo s tem prime in me pelje ven, proč od mojih smrti. V življenje. Ljubezen namreč pomeni reči: ti ne boš umrl (Gabriel Marcel). Zato ni velike noči brez groba. Praznega groba. Groba, ki ga je osvobodila ljubezen. Samo v grobu, in sicer v mojem praznem grobu, se namreč lahko rodi veselje, se lahko rodi ljubezen, odpuščanje, usmiljenje, zvestoba, mir. In grob bo prazen, če bo vanj stopil Bog. Ljubezen. Če se bom pustil imeti rad, ker potem noben padec ne bo dokončen, noben poraz usoden, noben izziv pretežak, nobena ljubezen nemogoča. Da, potem bom lahko imel rad tudi jaz. Tudi zame nihče ne bo umrl. To je življenje. To je velika noč. Sedanost, resnica, otipljivost.</i></p> <p style="text-align: center;">Kristus je vstal! Zares je vstal! Aleluja!</p>

Pridi, Sveti Duh, daj mi modrost, da bom prav cenil zemeljske dobrine in hrepenel po dobroti večnega življenja.

Pridi, Sveti Duh, daj mi umnost, da bom globoko spoznaval pomen verskih resnic.

Pridi, Sveti Duh, podpiraj me z darom sveta,

da se bom v dvomih in težavah odločal za to, kar je Božja volja.

Pridi, Sveti Duh, daj mi moč, da premagam vse ovire na svoji življenjski poti.

Pridi, Sveti Duh, uči me, da dosežem trdno versko prepričanje.

Daj da spoznam, kaj nas storim in kaj moram opustiti.

Pridi, Sveti Duh, daj mi pobožnost,

da bom molil v čistim in otroško preprostim srcem.

Pridi, Sveti Duh, vlij mi v srce Božji strah,

da se bom iz ljubezni do Boga ogibal vsakega greha in vsake grešne priložnosti.

Pridi, Sveti Duh, napolni moje srce z ognjem Božje ljubezni.

<p>Pon., 17. 4. PONEDELJEK V VELIKONOČNI OSMINI »Emavs«</p> <p>Ob 8. uri za + Milko in Antona ter Roberta Bizjaka in sorodnike</p> <p>Ob 10. uri na Janževskem vrhu »skušnja« in srečanje z birmovalcem generalnim vikarjem g. Janezom Lesniko <u>nato,</u> <u>ob 10.30,</u> <u>daritev</u> za + Ignaca Kaiserja <u>ter</u> za + Marijo Kozjak in vse + na Pokeržnikovem</p>	<p>V življenju prihaja tudi do težav in razočaranj ... enemu se razdere zakonski odnos, drugi izgubi službo, tretji je razočaran in črnogled, ker ne vidi prihodnosti ... nič ni trdno, nič ni varno, le kar je povezano s tabo in ljubeznijo. Tako kot dva učenca, ki sta se umikala v Emavs, tudi sam doživljam razočaranja in polome, ker se ne uresničijo nekateri pogledi in pričakovanja ... toda težko se zatečem k tvoji tihi prisotnosti in pomoči. Nekateri ljudje so hudo preskušani in se zapirajo, ne vidijo možnosti, da bi se srečali z teboj, ki si z njimi na poti. Namesto upanja se rodi razočaranje in ta bolečina še bolj boli. Ponavljajo se besede učencev, ki sta ti razlagala, kako so njegovi učenci upali, da boš rešil Izrael pred rimskim okupatorjem in mnogimi težavami. Gospod, ti mi želiš povedati, da tvoj križ ni polom in konec načrta odrešenja, ampak je nujen prehod skozi temo, brez katerega ni mogoče premagati greha in smrti. Ti si Vstali, ki živiš skozi vse čase in hodiš po cestah sveta, bliža se izgubljenim in razočaranim, da bi bil z njimi in jim razkrival skrivnost Božje ljubezni. Tudi k meni prihajaš, srečuješ me na begu v Emavs, ko si pravim, da sem že tolikokrat začel, pa je vedno isto, ko sem razočaran nad sabo in nad drugimi, včasih tudi nad tabo, ker se mi zdi, da ne posežeš dovolj odločno. Gospod, nikoli se ne oddalji od mene, tudi, ko ne bom zvesto hodil po poti za teboj, bodi ob meni, pogovarjaj se z mano in me spodbujaj, da ne bi padel v novo razočaranje in temo duha.</p> <p>Gospod, ti želiš spremeniti moj beg v novo romanje, vabiš me, da premislim sporočilo Svetega pisma v luči tvoje usmiljene ljubezni, spodbujaš me, da je moje srce vedno goreče in te išče. Potem se bodo odprle moje zatemnjene oči, spoznal te bom v ljubeči bližini, ki se sklanja v mojo krhkost in mi govori, da so premagane temine in celo sama smrt. Ostani vedno pri meni, v mojem življenju, vstopi v stanovanje in razlomi tudi zame tvoj kruh ter nalij čašo vina, da se bom okrepil in te začutil takega kot si v svoji bližini. Z velikim veseljem bom šel k svojim bratom in nobena preizkušnja ne bo zlomila tega gorečega upanja.</p>
<p>Tor., 18. 4. Evzebij</p>	<p>Ob 19. uri za + starše, Antona Kolmana in Jelko ter Brigito Snežič</p>
<p>Sre., 19. 4. Leon IX.</p>	<p>Ob 19. uri za ozdravitev družinskega debla</p>
<p>Čet., 20. 4. Teotim (Teo)</p>	<p>Ob 19. uri za + Antonijo in Franca Mraka ter Nevenko</p>
<p>Pet., 21. 4. Anzelm</p>	<p>Ob 19. uri za + Antona in Zvonka Plemena ter Berto Kolar</p>

<p>Sob., 22. 4. Hugo</p>	<p>Ob 10. uri SLOVESNOST SV. BIRME <i>Birmovalec: generalni vikar g. Janez Lesnika</i> na čast Sv. Duhu za birmance, botre in starše za + Ivana Pogača za + Antona Reflaka in vse + na Reflakovem</p>
<p>Ned., 23. 4. 2. VELIKONOČNA NEDELJA</p> <p>Ob 8. uri na Sv. Antonu za + Antonijo in Avgusta Nabernika ter vse + na Dojerjevem</p> <p>Ob 10. uri SLOVESNOST PRVEGA SVETEGA OBHAJILA Bogu in Devici Mariji na čast za prvoobhajance, krstne botre in starše</p>	<p>BELA NEDELJA, NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA <i>Vstali, ki ga predstavlja tudi današnji evangelijski odlomek, pride skozi zaklenjena vrata. Ne more ga zadržati strah učencev, da ne bi prišel skozi zapahnjena vrata in jim zaželel miru. To je čudovita podoba vstajenja: svoja vrata prepogosto zaklepamo pred drugimi, nikogar ne pustimo vstopiti, skrivamo se za oklep strahu. Vstajenje pomeni, da nobena ključavnica ali zapah ne moreta zadržati Vstalega, ki želi doseči naše srce in vstopiti pri nas. In nobena krščanska skupnost, ki se zapre pred drugimi, ne more preprečiti, da sam Vstali ne bi stopil v njihovo sredino in je spremenil. Vrata so v mnogih pravljicah in legendah simbol človekovega samouresničevanja. Sam Jezus pravi (na enem drugem mestu istega evangelija): »Jaz sem vrata. Kdor stopi skozme, bo rešen; hodil bo noter in ven in bo našel pašo.« Jezus pa ne vstopa samo skozi naša zaprta vrata, ampak je on sam vrata, skozi katera lahko vstopimo v življenje. Vrata so podoba prehoda iz enega območja na drugega, npr. iz tega sveta v onostranstvo, iz posvetnega v posvečeno območje ... V drugačno življenje. V sanjah včasih ne najdemo vrat, ki vodijo v naš dom. To je lahko podoba, da ne najdemo poti do svojega srca, do samega sebe, da se samo iščemo, izgubljam pa stik s svojo dušo. Če bomo stopili skozi vrata, bomo sposobni iti iz sebe in v svojo globino, povezani bomo s svojim srcem in sposobni bomo oblikovati svet okoli sebe. <u>Kristus kot prava vrata – to je lepa podoba za vstajenje. Naj svoja vrata še tako zapahnemo (kot so to storili tudi učenci v današnjem evangeliju) – Kristus kot vrata v življenje bo prodrl skozi naša zaklenjena vrata. In ko prodre do nas, najdemo po njem pot k samemu sebi.</u> Po: A. Grün, Izkusimo velikonočno veselje</i></p> <p>Ob 15. uri v Vuzenici srečanje Mešanih cerkvenih pevskih zborov dekanije Radlje - Vuzenica</p>

Z budnim srcem ...

Če z budnim srcem prisluhnemo pričam in se odpremo znamenjem, s katerimi je Gospod njih in samega sebe vedno na novo potrjeval, potem vemo: **GOSPOD JE RES VSTAL. ON ŽIVI!**
Njemu se zaupamo in vemo, da smo na pravi poti.

S Tomažem vedno znova polagamo svoje roke v Jezusovo prebodeno stran in izpovedujemo: **"MOJ GOSPOD IN MOJ BOG!"**
Blagoslovljeno Veliko noč! župnik *Fredi Mlinarič*

NOČ JE VELIKA ... *Velikonočno voščilo slovenskih škofov*

Dobro je, da je velika noč spomladi, saj nam tako še narava pomaga krepiti vero v vstajanje in v življenje. Mrtva narava se prebuja, vstaja od mrtvih. Sveto pismo pravi, da je tudi Jezus vstal od mrtvih. Še več. Cerkev uči in kristjani verujemo, da bo tudi človek vstal k novemu, večnemu življenju.

Na veliko noč beremo v prvem berilu odlomek Petrovega govora, v katerem apostol pravi: **»Veste o Jezusu iz Nazareta ...«** (Apd 10,38). Peter je poslušalce spomnil na to, kar so že vedeli, pa vendar niso verovali, niso živeli v skladu s tem védenjem. Oznanil jim je Jezusa iz Nazareta, ki je delal velika znamenja, ki je umrl, a tudi vstal od mrtvih (prim. Apd 10, 34-43). To je bilo Petrovo pričevanje. To je bilo njegovo prepričanje, da nekaj vedeti o Jezusu pomeni predvsem verovati v njegovo vstajenje od mrtvih. To je bilo Petrovo zagotovilo, da lahko svojo vero v Jezusovo vstajenje naslonim na priče. Mi danes nimamo le prvotnih prič, tistih, ki so se o veliki noči srečali z Jezusom. Mi imamo še druge priče. To so predvsem svetniki, ki jih je »velika množica« (Raz 7,9).

»Veste o Jezusu ...« Škofje in duhovniki vsako nedeljo govorimo o njem, pa še med tednom ob različnih priložnostih, verni in neverni pa poslušate naše oznanilo. A vedeti še ne pomeni verovati in živeti.

O veliki noči obnavljamo svojo vero v Jezusovo in naše vstajenje. Vero v vstajenje in večno življenje krepimo in izpovedujemo, ko redno in zavzeto opravljamo svoje dolžnosti, ko lepo pripravimo in obhajamo velikonočna in vsa druga bogoslužja, ko smo pri vsem svojem delu zazrti tja čez, v tisto, česar »oko ni videlo, uho ni slišalo in kar v človekovo srce ni prišlo« (1 Kor 2,9), ko potujemo s tistimi, v katerih prepoznavamo vzornike in priprošnjike.

Apostol Peter je vedel o Jezusu tisto bistveno, ker se je z njim srečeval tri leta. Več je vedel o Jezusu na véliki petek, ko ga je po zatajitvi Jezus pogledal in se ga usmili. Še več je vedel po veliki noči ob srečanjih z vstalim Jezusom. A največ je Peter vedel o Jezusu takrat, ko je v Rimu pretrpel mučeniško smrt in se z Jezusom srečal iz obličja v obličje. In Peter zdaj ve vse o Jezusu. Ker je pri Njem in ga gleda *»iz obličja v obličje«*.

O veliki noči delajmo korake v to smer. Tudi če se opotekamo, omahujemo, padamo, nas vstali Jezus spremlja in krepí. On, ki tako razlaga Božjo besedo, da postaja naše srce goreče. On, ki dan za dnem pred našimi očmi blagoslavlja in lomi kruh ter nam daje sebe v hrano. Temelj temu dogajanju je Jezus postavil na veliko noč s svojim vstajenjem od mrtvih. Zato je noč velika, ker iz nje klije tudi za nas novo, večno življenje.

Slovenski škofje želimo velikonočno upanje v večno življenje in zato tudi veselje vsem duhovnikom, redovnikom in redovnicam, vsem vernikom doma in po svetu, še posebej pa vsem bolnim in trpečim. *Vaši škofje*